

Annem

– Kalb-i Bahar! · 14 Mayıs 2017

ANNEM!

Onbir ay oldu annem bizden gideli
Annesiz yetimiz şimdi
Yaşımız kaç olduğunun yok bir önemi
Dua' yağdırırdın heran başımıza
Bizi herdem koruyup kollardın dualarınla
Biz üzülsek karaları bağlayan
Bizim için el açarak hep Mevlaya ağlayan
Annemizdin ayağının altında CENNET olan
Mutluluk isteyen huzur dileyen tek insan

Sensiziz şimdi
Evin oldu bize virane anam
Yokki bizi özledim gelin diye çağırın
Toplanırdık evinde dört bir yanına
Şimdi gittiğimiz evin, yerin kabristan
Sarılırdım boynuna
Sulu sulu öperdin ya
Anne kokardı misk-ı amberdi terin
Ah annem nerelerdesin
Neşe vermiyor artık bayramlar
Evin dört duvarı sarılamıyor bize
Oda küstü sen yoksun diye
Hepimize

Kapılar kilitlendi üstümüze
Aranıp sorulmaz olduk ablalarım diye
Sorduk cevap alamadık
Kardeş dedik ama sarılamadık
Ses verdik duyuramadık
Derdin ya hep iyi geçinin
Bilirsin beni annem!
Kimseye kin güdemem
Ablayım der basarım bağrım acıtsada

İçimi kanatsada
İnan senin hatirina
Sen mutlu ol rahat ol diye mezarında
İşte sensiz ilk anneler günümüz
Zaten her gün annemizdin Dururdun dađ gibi hep arkamızda
Şuan yanımızda olamasanda
Bekliyorsun bizi hasretle yanıbaşına
Mekanın CENNET olsun annem
Sarılmak düştü bize sen diye soğuk mezarına
Dilerim Rabbim'den Nur yağsın kabrinde başına!...

14 Mayıs 2017

Mlk